

1 תקנות מחלות בעלי-חיים (סימון צאן), התשל"ט-1978

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי-חיים, 1945, אני מתקין תקנות אלה:

1. הגדרות

בתקנות אלה -

"מפקח" - כמשמעות "מפקח על בהמות" בפקודת מחלות בעלי-חיים, 1945;
"צאן" - כבשים ועיזים מכל הגזעים משני המינים בין מגידול מקומי ובין מיובא;
"שטח רשות מקומית" - שטח של עיריה, מועצה מקומית, מועצה איזורית, מועצה כפרית, כפר, מאהל, מושבה, מושב עובדים, מושב שיתופי, קיבוץ, קבוצה, או כל שטח אחר;
"תווית סימון" - תווית שעליה צוין סימן היכר בצבע או בכל צורה אחרת שקבע בכתב מנהל השירותים הוטרינריים.

2. סימון כללי של צאן

(א) רופא וטרינר ממשלתי או מפקח רשאי לפרסם, בדרך הנראית לו, בשטח רשות מקומית הודעה שבה יקבע את המקומות והמועדים לסימון צאן המוחזק באותו שטח.
(ב) פורסמה הודעה כאמור, חייב מחזיק הצאן להעמידו לרשות רופא וטרינר ממשלתי או מפקח לשם סימון בהתאם להודעה.

3. בקשה לסמן צאן

רופא וטרינר ממשלתי או מפקח שמחזיק הצאן ביקש אותו לסמן את הצאן, יקבע תאריך, לא יאוחר מחדשיים מהיום שנתבקש כאמור לבצע את הסימון, במקום החזקת הצאן או במקום אחר שיקבע.

4. איסור החזקת צאן שלא סומן

לא יחזיק אדם, בשטח רשות מקומית, בתום שלושה חדשים מיום פרסומה של הודעה כאמור בתקנה 2, צאן בגיל עשרה חדשים ומעלה שלא סומן בהתאם לתקנות אלה.

5. אופן ביצוע הסימון

(תיקון התשמ"ב)

(א) סימון לפי תקנות אלה יבוצע בידי מפקח בתווית סימון, או בידי מי שהסמיכו מנהל השירותים הוטרינריים ובהתאם לתנאי ההסמכה.

(ב) ² בעד ביצוע הסימון לפי תקנה זו תשולם אגרה בסך 11.50 ש"ח לכל תווית סימון.

6. תעודת סימון

(א) עם ביצוע הסימון, ימסור המסמן למחזיק הצאן תעודה על גבי טופס שיקבע מנהל השירותים הוטרינריים, שבו יפרט את מספר ראשי הצאן שסימן.

(ב) כוחה של התעודה יפה לשנים עשר חדשים.

7. **אבדן תוויט סימון**

אבדה תוויט סימון של צאן שסומן, יחולו על מחזיק הצאן הוראות תקנות אלה, ובלבד שבקשה לפי תקנה 3 תוגש לרופא וטרינר ממשלתי או מפקח לא יאוחר מחמישה עשר יום מיום אבדן תוויט הסימון.

8. **החזרת תוויט סימון**

מת צאן או הומת, ימציא מי שהיה בעלו או המחזיק בו, לרופא וטרינר ממשלתי, תוך שבעה ימים את תוויט הסימון של אותו צאן.

9. **איסור החזקה**

(תיקון התשע"א)

לא יקנה אדם, ולא ימכור, לא יוביל ולא יחזיק צאן אלא אם סומן לפי תקנה 5, למעט צאן עד גיל חודשיים המובל מהמרעה למשק בעליו.

10. **עזרת מחזיק הצאן**

מחזיק הצאן חייב להושיט למפקח או למי שהסמיך מנהל השירותים הוטרינריים לבצע סימון, כל עזרה הדרושה לתפיסת הצאן ולהחזקתו בשעת הסימון.

א' בכסלו התשל"ט (1 בדצמבר 1978)

אריאל שרון
שר החקלאות

[1] ק"ת 3926, התשל"ט (28.12.1978), עמ' 396.

תיקונים: ק"ת 4384, התשמ"ב (22.7.1982), עמ' 1363;

ק"ת 7023, התשע"א (14.8.2011), עמ' 1258.

[2] סכום האגרה הנקוב בתקנה 5(ב) עודכן לאחרונה בק"ת 11312, התשפ"ד, עמ' 2684.